

Kupu-Kupu Bordir

Kinanti gaduh mukena
énggal. Mukena bodes
beresih, kalayan bordiran
anu éndah pisan di
handapna. "Tingali, Bu,"
ceuk Kinanti, "Aya kukupu
nu keur eunteup!"

Ibu imut. "Éta téh bordir has Tasikmalaya. Kukupu éta dijieun tina benang sutra, Neng. Éndah, nya?" Unggal Kinanti réngsé ngaji, anjeunna sok nyimpen mukenana di gigireun tempat tidur.

Peuting éta, Kinanti geus
tibra saré. Ujug-ujug,
anjeunna ngadangu sora
réngrésék anu lemes, kawas
sora jangjang. Kinanti muka
socana sakedik.

Kukupu éta ngapung
ngadeukeutan. Jangjangna
sanés jangjang biasa, tapi
rangkaian bordir benang
sutra warna wungu sareng
emas. "Wilujeng wengi,
Kinanti," saurna lalaunan.
"Nami abdi Pilin."

Kinanti reuwas, tapi
anjeunna henteu sieun.
"Pilin? Anjeun leres-leres
hirup?" tanyana bari diuk.
Pilin unggueuk sarta jogéd di
udara.

"Abdi hirup nalika bulan
nyaangan paling caang,"
ceuk Pilin. "Naha anjeun
badé ngiring sareng abdi?
Abdi badé ngajak anjeun
ningali bumi urang,
Tasikmalaya, ti tempat anu
paling luhur!"

Kinanti nyepeng suku Pilin
anu karasana sapertos
benang lemes. "Leres, abdi
badé!" Aranjeunna teras
ngapung, ngaliwatan hateup
imah, nembus méga impian,
sareng ningali ka handap.

Pilin

"Tingali, Kinanti," ceuk
Pilin. "Éta Gunung
Galunggung anu gagah.
Sarta cahaya-cahaya di
handap éta téh pasar sareng
puseur karajinan. Di dinya
mukena anjeun dijieun!"

Kinanti ngarasa sapertos
ngalayang di luhur karpét
bordir raksasa. Warna-
warni lampu katingali
sapertos motif kembang
sareng kukupu anu nyabar
dina kaén baludru wengi.

Fajar mimiti bijil. Pilin nganteur Kinanti deui ka ranjangna. "Nepi ka pendak deui, sobat abdi," ceuk Pilin, sateuacan anjeunna balik deui jadi motif bordir sutra anu éndah dina mukena. Kinanti imut. Ayeuna anjeunna terang, anjeunna gaduh réréncangan rusiah dina impianna.

